

„Senki sem jöhet hozzám, ha az Atya, aki engem küldött, nem vonzza.”

„Én vagyok a mennyből alászállott kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért!”

Ne gondold, hogy az Atya akaratod ellenére vonz. Ne hidd, hogy ez azt jelenti, hogy nincs szabad akaratod. Az Atya nem csak a te akaratod alapján, hanem a te vágyadat, örömedet használva vonz.

Isten mindenkit vonz tanítása, a lélek hangja, a szeretet belső törvényei révén. Talán inkább velünk van a baj, akik nem hallgatunk erre a vonzásra, és a szentáldozáskor kívülállóként, csendes szemlélőként viselkedünk.

Jézus kijelenti: *„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él.”*

A miatyánkbéli mindennapi kenyér nemcsak a földi életünket megtartó kenyérfalatra vonatkozik. Jézus saját magát kínálja nekünk. Az imádság, hit, szentírás-olvasás, közösségi istentisztelet mellé, legfontosabb táplálékként saját testét és véréát adja az utolsó vacsorán, és nagypénteken, a kereszten. Jézus teste tehát nem fakultatív eledel, hanem nélkülözhetetlen táplálék. Akárcsak a kenyér. Ahogyan egyéb tésztafélék nem pótolják a mindennapi kenyeret családi asztalunknál, Jézus teste az örök életet biztosítja mindazoknak, akik örökké élni akarnak és hisznek benne. Ne profanizáljuk a kenyeret, hanem általa Krisztus testét is becsüljük jobban, és rendszeresen vegyük magunkhoz. A kényelem, a restség, a bűntudat ne tartson vissza attól a lelki éhségtől, amelyet csak Krisztus elégít ki, ha testét esszük, véréát isszuk. Az Oltáriszentségben jön hozzánk, hogy mindenes-től a miénk legyen. Minden szentmisén megrendítő asztaltársaságba, szent vacsorára vagyunk hivatalosak, ahol a szentáldozás által megérezhetjük a velünk lakó Isten ízét, a vele való együttlét teljességét. Ne fosszuk meg magunkat ettől az élvezettől!

Kéthelyi Mária, Budapest